

İsa insanları kendisini izlemeye ve O'ndan öğrenmeye çağırıştır. Hristiyanlar bugün de kendilerini bu çağrıya uymakla yükümlü saymaktadırlar.

Hristiyanlar, imanlıların topluluğunda, yani Kilise'de Mesih olarak da adlandırdıkları İsa ile beraber olduklarına inanmaktadırlar. Kilise, ilk hristiyanların iman mirasını nesilden nesile taşımaktadır. Hiç kimse yalnız kendisi için hristiyan olamaz. İsa'nın ölümü, dirilişi ve göğe yükselişinin ardından ilk hristiyanlar ve başkaları Kudüs'te toplanmışlardı. Kutsal Ruh onların üzerine inmiş ve onlara cesaret vermiştir. Pentekost bayramında hristiyanlar Kutsal Ruh'un bu lütfunu ve Kilise'nin doğuşunu anmaktadırlar. Kilise günümüze dek üyelerinin (Episkoposlar, Rahipler, Tarikat Üyeleri ve diğer imanlılar) değişik hizmetleri aracılığıyla, Tanrı'nın insanlara yönelik lütfuna aracılık etmektedir. İman gizemleri olan sakramentlerle, imanlıların yaşamlarına eşlik etmekte ve anlam kazandırmaktadır. Kilise'ye aidiyetin temeli vaftiz sakramentinde atılır. Aynı şekilde bir hristiyanın bir hristiyanla evliliği, ya da rahipliğe kutsanmak da sakramentlerdir.

Haiti'den Jacques Chéry'nin eseri Perhiz örtüsü
© MVG Medienproduktion, Aachen 1982

Hristiyanlar için en önemli emir, Tanrı'ya ve bütün insanlara yönelik sevgidir. İsa, hangi emirin en önemlisi olduğu şeklindeki bir soruyu şöyle yanıtlamıştır: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Tanrımız olan Rab tek Rab'dir. Tanrın olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev.' İkincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi sev.' Bunlardan daha büyük buyruk yoktur" (*İncil, Markos, Bölüm 12, Ayet 29-31*). Hristiyanlar ve yahudiler bu konuda aynı öğretiyi sahiptirler. Bu sevgi hiçbir ayrım gözetemez. Bütün insanlara yöneliktir. Yalnızca dostları kapsamaz, düşmanı dahi kapsar. Bu sevgi özellikle yoksulların ve haksızlığa uğrayanların, zavıfların ve çocukların yanında yer alır. Noel Bayramı, dikkatleri Tanrı'nın insan oluşuna yöneltir. Tanrı insanlara sevgisinden dolayı, bir çocuk olarak sıkıntı ve zulmün içine doğmak için insanların yanına inmektedir.

İsa, Tanrı'ya ve insanlara yönelik sevgiye çağrısının, insani ölçü ve düşüncelere göre reddedilmeye mahkum olduğunu şahsen yaşamak zorunda kaldı. Ancak bu çağrısı O'nu haçta idam edilmeye sürükleyebilir bu çağrısını korudu. O zamandan beri hristiyanlar daima aynı deneyimle karşı karşıya kalmaktadırlar: "Ardından gelmek isteyen, kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin" (*İncil,*

Matta, Bölüm 16, Ayet 24). Bu nedenle hristiyanlar, yalnızca yaradılışın, doğanın güzelliklerinin keyfine vardıkları zaman değil, ancak aynı zamanda, acı, baskı ve hastalıklar çekmek zorunda kaldıklarında da Tanrı'ya yakın olduklarına inanırlar. İsa'nın ölümü ve dirilişi en önemli hristiyan bayramının merkezini oluşturmaktadır ki, bu bayram Noel değil Paskalya (Diriliş) Bayramı'dır.

Bilinçli hristiyan yaşamı imanla geniş kapsamlı talepler yöneltir. Bununla birlikte İslamiyet ya da Yahudilik'ten daha az görsel emirlerle yetinir. İbadetsel temizlik ya da yiyecekler konusunda emir ve kısıtlamalar yoktur. Emirler yeterli amaç değildirlir. İnsanlar bu emirlerin nedenini sorabilirler. Bu şekilde İsa örneğin, hastaları iyileştirmek için Şabat (Yahudilerin Cumartesi Günü) günü çalışma yasağını çiğnemektedir. Bununla birlikte Kilise, işlevsel nedenlerle kendine özgü bir düzen oluşturmuştur. Hristiyan ahlakının temel çizgileri On Emir'den kaynaklanmaktadır:

On Emir

Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim. Benden başka tanrın olmayacak. Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskaç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır. Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nü tut ve kutsal say. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın

kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler. Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu. Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin. Adam öldürmeyeceksin. Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın. Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin. (*Tevrat, Tesniye-Yasanın Tekrarı, Bölüm 5, Ayet 6-21*)

Bilgi için başvurabileceğiniz (Almanca):

Dr. Günter Bartczek , Tel. 0241- 452 373, guenter.bartczek@gv.bistum-aachen.de
Dieter F. Griemens, Tel. 0241- 452 468, dieter.griemens@gv.bistum-aachen.de
Thomas Hoogen, Tel. 0241- 452 557, thomas.hoogen@gv.bistum-aachen.de
Pfr. Marian Janke Tel. 02452- 921 212
Dr. Gert Jungbluth Tel. 0241- 479 960, gert.jungbluth@bak.bistum-aachen.de
Pfr. Joachim Schwarzmueller Tel. 02151- 311 059, joachim.schwarzmueller@t-online.de

Hristiyanca yaşamın önemli unsurları imanlının ve imanlı topluluğunun ibadetleri, oruç ve sadakadır. İbadet hristiyanca yaşamın temelini ve amacını oluşturur. Ancak Kitabı Mukaddes insanları "Doğruluklarını gösteriş için yapmaktan" (*İncil, Matta, Bölüm 6, Ayet 1*) ya da dindarlıklarını ikiyüzlülükle herkese sergilemekten kaçınmaları konusunda uyarır. Bu nedenle hristiyan şahsi dua ve meditasyon için devamlı olarak sakin bir ortama çekilip, ibadet edecektir. İsa da oruç tutmak ve dua etmek için çölnün ıssızlığına çekilirdi. Buna rağmen ibadetin aleni bir boyutu da vardır. Kutsal ayinin kılınışında ya da günün yedi ibadet saatinde imanlılar, İsa Mesih'in ibadetinin kendisi olan, tüm Kilise'nin dünya çapındaki ibadetiyle birleşirler. Hristiyanlar, Tanrı'dan başka kimseye ibadet etmezler. Bununla birlikte katolik imanlılar bazen örnek ve aziz insanlara yönelip, onların dualarını, şefaatlerini dilerler. Azizler arasında özellikle Bakire Meryem Ana'ya özel bir sevgi ve saygı gösterilir.

Katolik Kilisesi içerisinde mevcut olan yaşam biçimleri çeşitlidir. Hem evli eşler olarak yaşam, hem de örneğin rahipler, keşişler ve rahibeler de olduğu gibi bilinçli bir şekilde sürekli bekarlık yaşamı mümkündür. Tanrı'nın sadakatini vurgulamak için bir kez verilmiş olan kararın değiştirilmemesi gerekir.

Katolik hristiyanların inancının müslümanlar için açıklanması

Impressum

Yayımlayan: Arbeitsgruppe ISLAM der Hauptabteilung Pastoral des Bischöflichen Generalvikariat Aachen
Redaksiyon: Melanie Miehl, Dr. Günter Bartczek, Dieter F. Griemens (verantw.), Thomas Hoogen, Dr. Gert Jungbluth, Pfr. Joachim Schwarzmueller.
Aachen, 2004
Klosterplatz 7, 52062 Aachen
Dizayn: SCALA Design, Aachen
Kapak resmi: Melters/missio

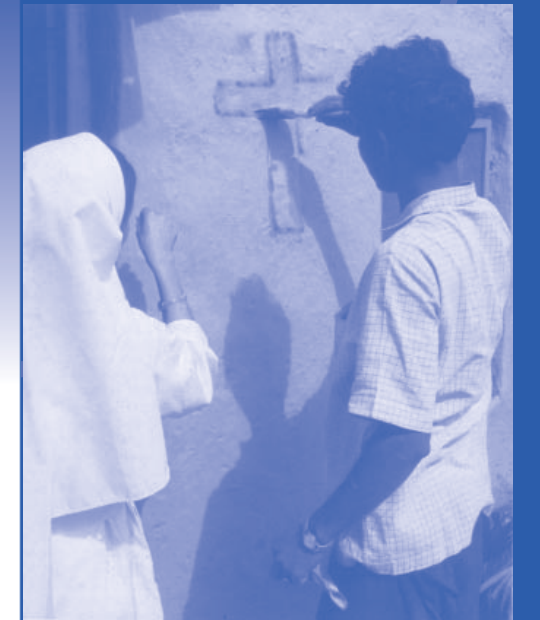
Kirche im Bistum Aachen

Kirche im Bistum Aachen

Katolik hristiyanların inancının müslümanlar için açıklanması

Hristiyan-Müslüman diyaloguna bir katkı

Katolik hristiyanların inancının müslümanlar için açıklanması

Hristiyan-Müslüman diyaloguna bir katkı

Tek Tanrı'ya imanda sevgili kardeşlerimiz!

Kuran'da çok doğru bir şekilde Tanrı'nın insanları "bir erkek ve bir dişiden yarattığı ve onları kavimlere ve kabilelere ayırdığı" yazılıdır. İnsanların "birbirleriyle tanışmaları" (*Kuran, Hucurat Suresi 13.ayet*) Tanrı'nın isteğidir. "Nasıl yaşıyorsunuz?" ve "Neye inanıyorsunuz?", bunlar da karşılıklı olarak birbirimize sorabileceğimiz sorulardır.

Geçtiğimiz yüzyılda Katolik Kilisesi diğer dinlerin mensuplarına yönelik bakış açısını gözden geçirecek yeniden tarif etti. 1960'lı yıllardan beri, özellikle müslümanlara "saygıyla" yönelmek Kilise'nin bağlayıcı öğretisidir.

Bizler de Aachen Episkoposluğunda müslüman komşularımızı başka bir gözle görmeye başladık, öyle ki, günlük yaşamdaki yanyanalık güttide bir birlikteliğe, beraberliğe dönüşün. Müslümanlar ve hristiyanlar olarak dinler ve kültürlerin birarada yaşayabilmeleri, adalet ve barış için ortak bir sorumluluğumuz var.

Bu hem bütün yaptıklarımız, hem de birbirimizi iman ve dinsel yaşam konularında tanıma çabalarımız için geçerlidir. Karşılıklılık ilkesi de bunun bir parçasıdır. Birbirimize açık bir şekilde biraraya geldiğimiz ve önyargularımızı bir tarafa bırakmaya çalıştığımız zaman, Kalküta'dan Mutter Teresa'nın yazdığı şeyi yaşayabiliriz: "Diyalog Hindu'yu daha iyi Hindu, Hristiyan'ı daha iyi Hristiyan, Müslümanı da daha iyi Müslüman kılar."

Hristiyanlar olarak yaşamınız ve inancınız konusunda birşeyler öğrendiğimiz zaman buna müteşekkir oluruz. Karşılık olarak bu broşürde kendi açımızdan Hristiyanlık hakkında bazı temel bilgileri sunmaya çalıştık. Bu broşürün, anlayış ve birlikteliğe katkıda bulunmasını umut ederiz.

+ Heinrich Mussinghoff
Dr. Heinrich Mussinghoff
Aachen Episkoposu

Mannheim'da birbirine komşu cami ile kilise

Katolik Hristiyanlar Neye İnanırlar?

İman Açıklaması

Göğün ve yerin Yaradanı, her şeye kadir Peder, tek Allah'a ve onun biricik Oğlu Rabbimiz Mesih İsa'ya inanıyorum. O, Kutsal Ruh'un kudretiyle beden aldı ve Bakire Meryem'den doğdu. Pontius Pilatus zamanında ıstırap çekerek çarmıha gerildi, öldü ve gömüldü. Ölüler ülkesine indi, üçüncü gün ölüler arasından dirildi, göğe çıktı, her şeye kadir Peder Allah'ın sağında oturdu. Oradan dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelecektir. Kutsal Ruh'a, kutsal, katolik Kilise'ye, azizlerin birliğine, günahların affına, ölümlerin dirilişine ve ebedi hayata inanıyorum. Amin.

Tanrı

Tanrı, O'nun hakkında söyleyebileceğimiz herşeyden daha büyüktür. O, "yaklaşılamaz ışıktadır" oturmaktadır (*İncil, Timoteyus'a 1.Mektup, Bölüm 6, Ayet 16*). Tanrı peygamberler aracılığıyla insanlara seslendiği için şunları biliyoruz: Tanrı, tek Tanrı'dır. O'ndan başka Tanrı yoktur. Tanrı, her şeye kadir olandır, göğün ve yerin Yaradanı'dır. Bu nedenle O, görünen ve görünmeyen dünya, insanlar ve melekler üzerinde egemendir. "Tanrı sevgidir" (*İncil, Yuhanna'nın 1.Mektubu, Bölüm 4, Ayet 16*), bu nedenle de "tüm insanların kurtulmasını" (*İncil, Timoteyus'a 1.Mektup, Bölüm 2, Ayet 4*) istemektedir. O, "merhametli ve lütufkar" bir Tanrı'dır (*Tevrat, Mezmur 86, Ayet 15*).

Ancak sevgi beraberlik olmaksızın düşünülemez. Hristiyanlar, Tanrı'nın üç şahısta (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) tek Tanrı olduğuna, bunlardan herbirinin tam olarak Tanrı olduğuna ve birlikte tek bir Tanrı olduklarına inanırlar.

Kendisini insanlara, peygamberlerin yapabileceğinden daha fazla göstermek ve tanıtmak için Tanrı kendini Oğlu'nda açıkladı. İsa'da Tanrı, Oğul, insan oldu. Annesi, Bakire Meryem, O'nu Kutsal Ruh'tan kabul etti. Tanrı bunu insanlara olan sevgisinden dolayı yaptı. Büyüklüğü ve her şeye yeten kudretiyle O'nun için olanaksız olan bir şey yoktur.

Burada "Baba" ve "Oğul" dan bahsedilmekteyse de, bu, Tanrı'nın, insani bir baba gibi bir çocuk sahibi olması anlamında değildir. Bununla ifade edilmek istenen, İsa'nın gerçekten Tanrı'nın cevherine sahip olduğu, yaratılmış olmayıp, gerçekten Tanrı olduğudur. Bu Kutsal Ruh için de geçerlidir. Tanrı'nın Ruhu "dülediği yerde eser" (*İncil, Yuhanna, Bölüm 3, Ayet 8*), yaşam ve birliktelik yaratır.

İnsan

Tanrı iyidir, ve O'nun yarattığı herşey de iyidir. Tanrı insanı kendi benzeşiminde yaratmıştır (*Tevrat, Tekvin, Bölüm 1, Ayet 26*). Bundan dolayı hristiyanlar için her insanın yitirilemez bir onuru, değeri vardır. İnsan yaşamının anlamı, Tanrı'yı tanımak, O'nu sevmek ve isteğini yerine getirmektir.

Ancak ilk insan çifti – şeytanın denemesine maruz kalarak – Tanrı'nın kendilerine armağan ettiği özgürlüğü kötüye kullanmıştır. Adem ile Havva'nın itaatsizliği o zamandan beri kendilerinin soyundan gelen bütün insanların doğasına bir yük durumundadır. Onların günahı, ilk ve miras günah nedeniyle acı ve ölüm bu dünyaya girmiştir. İnsan soyunun birbirine bağlılığı nedeniyle her insan Adem'in suçuna iştirak durumundadır ve günaha eğilimlidir.

Buna rağmen Tanrı, yarattıklarına sırt çevirmemiştir. Tam tersine, Oğlu İsa'da insan olarak ve insanların yaşamını paylaşarak onlara yardımını bağışlamıştır. İnsanları yeniden Tanrı'yla barıştırmak, onları suçluluk durumundan kurtarmak – kurtuluşu sağlamak – için İsa tam bir fedakarlık ve özgürlük içinde Baba'nın isteğini yerine getirmiştir. Aşağılanarak ve suçlularla birlikte çarmıha gerilmesi, O'nun fedakarlığı ve kurbanının tamama ermesidir. Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için yaşamını feda etmiştir. Böylece insanların günahlarının karşılığı olan fidyeyi sağlamıştır. Bu O'nun "günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan kanıdır" (*İncil, Matta, Bölüm 26, Ayet 28*).

İsa'nın fedakarlığı Tanrı ile insanlar arasındaki bağı yeni bir antlaşmayla yenilemektedir. Tanrı insanlara yakınlığını ebediyen korumaktadır ve onlardan herbirine, özellikle yoksullar ve baskı altındakilere, acı çekenlere ve ölmekte olanlara yakındır.

İncil ve hristiyanların imanı İsa'nın mezarda kalmadığına bütün tarih boyunca tanıklık etmişlerdir. O ölümden dirilmiş ve havarilerine, öğrencilerine görünmüştür.

İsa, ölümü ve dirilişi ile ölümü yenmiş ve insanlara diriliş umudunu armağan etmiştir. Hristiyanlar zamanın sonunda merhametli ve adaletli yargıç olarak

Son Yargı'yı yönetecek olan İsa'nın yeniden gelişini beklemektedirler.

Tanrı'nın vaadi, O'nu "olduğu gibi göreceğimizdir" (*İncil, Yuhanna'nın 1.Mektubu, Bölüm 3, Ayet 2*). İşte "Cennet" budur. "Cehennem" ise Tanrı'dan uzak kalmaktır. İsa, tekrar gelişine kadar Kilisesi aracılığıyla ve Kilisesi'nde mevcuttur. "İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim" (*İncil, Matta, Bölüm 28, Ayet 20*).

Münster St. Ludgeri Kilisesi'ndeki, Burgund'dan sevinçli Meryem Ana heykelciği

Katolik Hristiyanlar Nasıl Yaşarlar?

Göklerdeki Pederimiz, adın yüceltilsin, hükümdarlığın gelsin, göklerde olduğu gibi, yeryüzünde de senin isteğin olsun. Günlük ekmeğimizi bugün de bize ver, bize kötülük edenleri bağışladığımız gibi, sen de bağışla suçlarımızı. Bizi günah işlemekten kuru ve kötülükten kurtar. Çünkü Egemenlik, Kudret ve Yücelik ebediyen senindir. Amin. (*bkz. İncil, Matta, Bölüm 6, Ayetler 9-13*)

Selam sana, Allah'ın en sevgili kulu Meryem, Rab seninledir. Kadınların en mübareği sensin, ve mübarektir senin evladın İsa. Aziz Meryem, Mesih'in annesi, biz günahkarlar için, şimdi ve ölüm saatimizde dua eyle. Amin. (*bkz. İncil, Luka, Bölüm 1, Ayet 28*)

Tanrı'nın insanlara seslendiği araçlar ve yollar, insanların kendileri gibi çok çeşitlidir. Hristiyanlar, İsa'da insanları kendisini izlemeye çağırmanın Tanrı'nın kendisi olduğuna inanırlar. İsa yeryüzündeki yaşamı boyunca insanları tövbe etmeye ve Tanrı'yı düşünmeye çağırmıştır.